

Współpracujemy

Dbamy o siebie,
klasę i szkołę

Rozmawiamy
ze sobą

ZAUFANY PRZEWODNIK

Ćwiczenie znane też pod nazwą: „WIDZĄCY” I „NIEWIDZĄCY”

Ćwiczenie uczy empatii, wrażliwości na potrzeby drugiego człowieka.

POTRZEBUJEMY:

Przestrzeni, po której można się swobodnie poruszać.

JAK TO ROBIMY:

Poproś dzieci, by dobrały się w pary. Jedno dziecko z pary zakłada na oczy chustkę tak, by nic nie widzieć. Drugie zostaje jego przewodnikiem i od tej chwili stara się „pokazać mu” świat, który samo widzi, poprzez dotyk, słuch i ruch. Poproś, aby dzieci nie rozmawiały ze sobą. Staraj się uświadomić dzieciom, jak bardzo przewodnicy muszą być uważni, żeby ich podopieczni poczuli się bezpiecznie i spróbowali doświadczyć świata bez użycia swych własnych oczu. Na koniec spaceru można spytać „niewidomą” czy „niewidomego”, w jakim miejscu sali jest w tej chwili, poprosić o zdjęcie chustki i sprawdzenie, czy rzeczywiście tak jest. Potem następuje zmiana ról w parach. Na koniec porozmawiajcie o odczuciach dzieci, pojawiających się, kiedy muszą komuś całkowicie zaufać oraz kiedy muszą wziąć za kogoś odpowiedzialność.

Autorka: Nela Brzezińska, publikacja: „Integracja Kreatywna” Stowarzyszenie Praktyków Kultury

MIEJSCE NA NOTATKI:

.....

.....